

[Ivar Nørgaard]

(Dagsordensforslag nr. D 17).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette dagsordensforslag indgår nu i forhandling.

Hagen Hagensen (KF):

Først en tak til udenrigsministeren for den omfattende redegørelse med et væld af oplysninger om det intereuropæiske samarbejde i de mange forskelligartede organer og på de forskellige områder. Det er væsentligt, at understrege udenrigsministerens fremhævelse af, at Danmark deltager i udenrigspolitiske konsultationer i alle de mere eller mindre formaliserede samarbejdsorganer: Nordisk Råd og nordisk samarbejde i øvrigt, Europarådet, EF og EPS.

Danmark har i vor tidsalder som vel også i tidligere tidsalder behov for at deltage i samvirke med andre stater for at skabe forståelse for væsentlige politiske og menneskelige forhold – det gælder ikke alene mellemfolkelig forståelse, men også det enkelte menneskes rettigheder i henseende til frihed og integritet – med hensyntagen til forpligtelser over for andre i de samfund, vi lever i. Dertil er på den ene side forståelse af menneskerettigheder og på den anden side hensyntagen til sikkerhedsforhold udadtil som indadtil for de enkelte stater nødvendige. Det er kun muligt for demokratier at virke for at udvikle disse rettighedsområder.

Det er rigtigt påpeget af udenrigsministeren, at de forskellige former for samarbejde, som Danmark deltager i i de forskellige organer i Europa og for resten også uden for Europa, ikke hindrer hverandre, men tværtom kompletterer hverandre. Danmark har både ved sin geografiske beliggenhed og på flere andre måder en naturlig mulighed for at bygge bro mellem grupper af lande og disses ikke ganske ensartede opfattelser på forskelligartede områder. Det gælder vel ikke mindst i forholdet mellem Norden og andre dele af Europa i kraft af vor deltagelse i samtlige kredse inden for det europæiske – især det vesteuropæiske – samvirke.

Forespørgslen angår især samvirket inden for Europarådet, og medens jeg navnlig for andre organers vedkommende henholder mig til udenrigsministerens redegørelse og i øvrigt

ikke går nærmere ind på de særlige områder, som hr. Ivar Nørgaard nævnte, så vil jeg fremdrage nogle forhold i forbindelse med Europarådets virke og mulighederne fremover for dette.

Europarådets statutter åbner mulighed for behandling af en meget bred vifte af spørgsmål, der har fælles interesse. En gang imellem forekommer det den, der deltager mere direkte i Europarådets virksomhed, at den vifte af spørgsmål, der kommer til behandling, kan være vel bred, således at tanker om nogen begrænsning af emner, der tages op til samtidig behandling, opstår. Dette siges ikke for at udelukke dette eller hint emne fra at blive behandlet, men for at søge at styrke effekten af og overblikket over sager og fremme hurtigheden og intensiteten af emnernes behandling. I nationale parlamenter kan sagsmængden og den dertil hørende tale- og papirmængde forekomme omfattende, men står næppe mål med, hvad der finder sted i internationale forsamlinger. Jeg tilslutter mig hr. Ivar Nørgaards bemærkning om, at det også for Europarådets vedkommende ville være gavnligt at have en måske mere udadvent virksomhed og knap så meget papir indadtil.

Det er derfor også af betydning, at der kan skabes en klar arbejdsdeling mellem Europarådet og EFs organer, herunder naturligvis Europaparlamentet, så overlappning undgås – og den finder jo vitterlig sted i øjeblikket – men det må også være således, at der kan samarbejdes mellem de forskellige organer, og at man må lægge mere vægt på dette forhold.

Der er grund til at understrege betydningen af Europarådskonventionen om menneskerettigheder og herunder også det organ, der er skabt gennem Menneskerettighedskommissionen, og de muligheder, der herved gives både landene og især de enkelte borgere.

Nævnes skal i denne forbindelse også betydningen af optagelse og udbygning af et samvirke mellem landene om koordinering af forhold på flygtningeområdet, således at byrderne efterhånden kan fordeles efter fælles aftaler.

På retssikkerhedsområdet i øvrigt gælder, at den fælles indsats imod terrorisme, der er under udvikling, kan få afgørende betydning for bekæmpelse af den grusomhed, som ter-